

РЕШЕНИЕ

№ 405

гр. П***, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Мария Кузева
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20215220101579 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 71, ал. 1 от ЗЗДискр.

Ищецът К. Д. ИЛ. твърди, че се намира в затвора в П***. През периода от 05.03.2020 г. до 24.08.2020 г. му се правили удръжки в пълен размер върху пощенските записи, които получавал, на основание изпълнително дело № 20205220400007 по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик. Счита, че това нарушава чл. 114а от ППЗИНЗС, предвиждащ, че когато лишеният от свобода получава възнаграждение от трудова дейност, обезщетението се удържа от личната му сметка при изразено писмено съгласие от него. Също така счита, че спрямо него ГДИН при Министерство на правосъдието проявява явна дискриминация, тъй като единствено на него се правели незаконни удръжки. Поради това на основание чл. 71, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗДискр. предявява искова молба против ГДИН при Министерство на правосъдието за преустановяване и прекратяване на незаконните удръжки. С молба от 26.11.2021 г. особеният представител на ищеца уточнява, че проявената спрямо ищеца дискриминация е на основание лично и обществено положение, тъй като същият изтърпява наказание „лишаване от свобода“ и няма как или кой да защити неговите граждански и човешки права. Ангажира доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът ГДИН при Министерство на правосъдието чрез пълномощника юрисконсулт В*** оспорва изцяло иска като неоснователен. Сочи, че не става ясно как ищецът е третиран по-неблагоприятно при пребиваването му в затвора в П*** в сравнение с

третирането на други лица при сравними сходни обстоятелства. Посочва, че за да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр., е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Не е достатъчно да се установи различно третиране на определени лица, а е необходимо да се установи, че това третиране е извършено съзнателно по някой от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗДискр., както и да е налице пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, която при всички случаи следва да се изразява в признак по чл. 4 от ЗЗДискр. По-конкретно сочи, че с писмо от 07.12.2020 г. (касае се за техническа грешка в изписване на годината, която следва да се чете 2019 г.) върху личната партида на лишения от свобода е бил наложен заповор по изпълнително дело № 20205220400007 по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик, поради което сумите, получени по личната му партида в размер на 110 лв. са били удържани и преведени по сметката на Районен съд – Пазарджик. С писма от 11.09.2020 г. заповорът бил вдигнат и наложен отново, но вече върху 1/3 част от постъпващите по личната му партида суми, поради което след тази дата удържките били правени върху посочената част от постъпленията в личната му партида. Заявява, че затворническата администрация изпълнява заповорните съобщения във вида, в който са наложени. Оспорва твърдението на ищеца, че единствено на него били правени удържки в пълен размер, като твърди, че към 04.12.2020 г. такива били правени на още 26 лишени от свобода, изтърпяващи наказанията си в затвора в П***, но ищецът бил единственият, на когото впоследствие заповорът бил отменен и наложен само върху 1/3 част от постъпващите по личната му партида суми. Сочи и други изпълнителни дела, по които ищецът е длъжник, но не се правят удържки, тъй като заповорите били наложени върху трудовото му възнаграждение, а същият изтърпявал наказанието „лишаване от свобода“ в условия на неработещ. Относно цитираните в исковата молба молби и жалби, подадени от ищеца, сочи, че по жалба с вх. № Ж-9/19.03.2020 г. действително са правени удържки от личната му партида през месец март 2020 г. в размер на 90 лв. преди да бъде вдигнат заповорът и наложен отново върху 1/3 част от постъпленията; по жалба с вх. № Ж-13/20.03.2020 г. – ищецът бил уведомен, че жалбата му е неоснователна и кореспонденцията е за негова сметка; по молба с вх. № М-544/25.03.2020 г. – необслужването на наложените заповори не е сред противоепидемичните мерки за предпазване от коронавирус; по молба с вх. № М-1376/23.07.2020 г. – ищецът не бил социално слаб осъден и не можел да получава тоалетни принадлежности всеки месец, тъй като с решение по адм.д. № 2804/2018 г. на Административен съд – С***-град му било присъдено обезщетение в размер на 7 000 лв. в резултат от незаконосъобразно бездействие на затворническата администрация в затвора в С***, което по негово искане е изплатено на майка му въз основа на договор от 30.10.2018 г. за прехвърляне на вземания срещу издръжка и гледане, съгласно който прехвърлителят изисква ежемесечно

полагане на грижи и издръжка, задоволяваща нуждите му от храна, дрехи, цигари, тоалетни принадлежности и други за и по времето, когато е осъден на лишаване от свобода. Твърди, че ищецът и всички други изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“ в затвора в П*** са поставени при равни условия, а понятието „сравними сходни обстоятелства“ по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. следва да се прилага единствено по отношение на лицата, изтърпяващи наказание в същия затвор, доколкото всеки затвор осигурява различни условия за живот на осъдените в резултат от обективно обусловени обстоятелства. Моли за отхвърляне на иска и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ангажира доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Между страните не е спорно, че през периода от 05.03.2020 г. до 24.08.2020 г. ищецът се е намирал в Затвора П***, където е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“.

На 02.03.2020 г. в затвора в П*** е постъпило запорно съобщение по изпълнително дело № 20205220400007 по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик за налагане на запор върху личната партида на ищеца до размера на задължението и върху бъдещи вземания. Размерът на дълга е 355 лв. – главница и 90.60 лв. – разноски.

Със съобщение от 11.09.2020 г. по изпълнително дело № 20205220400007 по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик, получено в затвора на 15.09.2020 г., наложеният запор върху личната партида на ищеца е бил вдигнат.

На същата дата в затвора в П*** е постъпило съобщение от 11.09.2020 г. по изпълнително дело № 20205220400007 по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик, с което е наложен запор върху 1/3 част от постъпващите по личната партида на ищеца суми за задължение в размер на 863.95 лв. – главница и разноски в размер на 111.12 лв.

На 07.01.2021 г. в затвора в П*** е постъпило запорно съобщение по изпълнително дело № 20205220401036 по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик за налагане на запор върху личната партида на лишения от свобода К. Д. ИЛ. до размера на задължението и върху бъдещи вземания. Размерът на дълга е 589.90 лв. – главница и 94.79 лв. – разноски.

През периода от 05.03.2020 г. до 04.12.2020 г. приходите по личната партида на ищеца са от пощенски записи в общ размер на 450 лв., постъпили както следва: на 05.03.2020 г. – 30 лв., на 12.03.2020 г. – 30 лв., на 09.04.2020 г. – 40 лв., на 28.08.2020 г. – 10 лв., на 06.10.2020 г. – 60 лв., на 15.10.2020 г. – 80 лв., на 27.10.2020 г. – 50 лв., на 18.11.2020 г. – 100 лв., на 01.12.2020 г. – 50 лв.

През същия период от личната партида на ищеца са направени разходи в общ размер на 223.34 лв., както следва: на 05.03.2020 г. – 30 лв. по запор, на 12.03.2020 г. – 30 лв. по запор, на 09.04.2020 г. – 40 лв. по запор, на 31.08.2020

г. – 10 лв. по запор, на 08.10.2020 г. – 20 лв. по запор, на 19.10.2020 г. – 26.67 лв. по запор, на 28.10.2020 г. – 16.67 лв. по запор, на 19.11.2020 г. – 33.33 лв. по запор и на 02.12.2020 г. – 16.67 лв. по запор.

С жалба с вх. № Ж-9/19.03.2020 г., адресирана до началника на затвора, ищецът е поискал да бъде уведомен по кое изпълнително дело са направени удръжките върху получените пощенски записи.

С жалба с вх. № Ж-13/20.03.2020 г., също адресирана до началника на затвора, ищецът е посочил, че неоснователно е лишен от пощенски марки и пликове, след като са му удържани всички суми по личната партида и не разполага със средства.

С молба с вх. № М-544/25.03.2020 г., адресирана до деловодството на затвора, ищецът е поискал да му бъде издаден входящ номер на предходната жалба.

С молба с вх. № М-1376/23.07.2020 г., адресирана до началника на затвора, ищецът е направил искане да му бъде разрешено всеки месец от склада да му се дава паста за зъби, еднократни самобърсначки, тоалетна хартия и всичко, което се полага на социално слаб лишен от свобода.

С постановление от 31.12.2020 г. по пр.пр. №2703/2020 г. по описа на Окръжна прокуратура – П*** е било отказано образуването на досъдебно производство по жалба на ищеца за допуснати нарушения на заместник-директора на затвора Д*** Д***в във връзка с извършване на удръжки от личната му партида.

По делото са приложени запорни съобщения, изпратени до затвора П***, за налагане на запор върху личните партиди на други лишени от свобода и справки за извършените удръжки от личните им партиди, както следва: запорно съобщение по изпълнително дело № 201753304044296 по описа на СИС при Районен съд – Пловдив за налагане на запор върху личната партида на длъжника Ф*** С*** Й***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 20188890401509 по описа на ЧСИ Д*** С*** за налагане на запор върху личната партида на длъжника К*** Г*** Н***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 201853304074113 по описа на СИС при Районен съд – Пловдив за налагане на запор върху личната партида на длъжника И*** А*** К***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 20168890401078 по описа на ЧСИ Д*** С*** за налагане на запор върху личната партида на длъжника Д*** Г*** Д***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 20205330403053 по описа на СИС при Районен съд – Пловдив за налагане на запор върху личната партида на длъжника А*** М*** И., ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 20195330408219 по описа на СИС при Районен съд – Пловдив за налагане на запор върху личната партида на длъжника И*** Г*** У***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно

съобщение по изпълнително дело № 20208290400044 по описа на ЧСИ З*** Д*** за налагане на запор върху личната партида на длъжника Б*** Г*** М***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 20205330402089 по описа на СИС при Районен съд – Пловдив за налагане на запор върху личната партида на длъжника А*** К***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 20208890400488 по описа на ЧСИ Д*** С*** за налагане на запор върху личната партида на длъжника А*** Б***ов В***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 20198890401468 по описа на ЧСИ Д*** С*** за налагане на запор върху личната партида на длъжника Н*** П*** Г***, ведно със справка за извършени удръжки; запорно съобщение по изпълнително дело № 20189070400699 по описа на ЧСИ И*** К*** за налагане на запор върху личната партида на длъжника А*** В*** К***, ведно със справка за извършени удръжки.

Съгласно писмо с изх. № 3392/18.07.2019 г. от Камарата на ЧСИ доходите на дадено лице от пощенски записи, банкови преводи от близки и дарения от църкви и неправителствени организации не попадат в обхвата на чл. 446 от ГПК, напълно секвестрируеми са и върху тях може да бъде насочено принудително изпълнение чрез налагане на запор в пълен размер.

Съгласно писмо от Затвора С*** по време на пребиваването на ищеца там на същия не са правени удръжки от личната му партида, но съгласно становище на Камарата на ЧСИ на лишените от свобода се правят удръжки от личните партиди.

Съгласно писмо от Затвора В*** ищецът е бил прехвърлен от Затвора П*** на 17.05.2021 г. Върху личната партида на сумите, получавани по пощенски записи, както и на суми при евентуално положен труд има наложени запови по изпълнително дело № 2020522401036; по изпълнително дело № 20205220400007 има наложен запов върху 1/3 част от постъпващите по личната партида суми; по изпълнително дело № 20141110400119 има наложен запов върху трудовото възнаграждение и по изпълнително дело № 20171110400044 – също върху трудовото възнаграждение. На лицето, както и на останалите лишени от свобода се правят удръжки, каквито са разпоредени в съответния изпълнителен лист.

Съгласно писмо от Затвора С*** З*** в същия като трето задължено лице постъпват заповни съобщения от държавни и частни съдебни изпълнители от страната, съдържащи наложената обезпечителна мярка. Затворът не е страна по изпълнителното дело, поради което съобразявайки наложения изпълнителен способ извършва единствено фактическо действие, изразяващо се в осъществяването на превод на удържаната сума по посочената в заповното съобщение банкова сметка. В случаите, когато като изпълнителен способ е посочен запов върху личната партида, паричните средства постъпващи по личната партида на осъденото лице (от пощенски

записи, банкови преводи от близки, обезщетения и други) се превеждат по съответното изпълнително дело. Разпоредбата на чл. 78, ал. 3 от ЗИНЗС установява, че на лишените от свобода могат да се правят удръжки, без да изключва личната сметка, като единствено се установява несеквестируем размер от трудовото възнаграждение.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Предмет на делото са кумулативно съединени установителни иски с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 и т. 2, предл. 1 от ЗЗДискр. за установяване на нарушение в третирането на ищеца, представляващо пряка дискриминация, основана на признаците „лично и обществено положение“, и за осъждане на ответника да преустанови нарушението.

В производството за защита от дискриминация ищецът, който твърди, че е бил жертва на дискриминация следва да докаже фактите, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, а ответникът следва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено – чл. 9 от ЗЗДискр. Нормата има процесуален характер и разпределя доказателствената тежест. Основната доказателствена тежест е възложена на ищеца. Той е длъжен да докаже фактите, от които може да се направи обосновано предположение, че е налице дискриминация. Само в този случай законът възлага доказателствената тежест на ответника, който следва да установи и докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен. Неизпълнението от страна на ищеца на възложената му от закона доказателствена тежест е достатъчно основание за отхвърляне на иска.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република Б*** е страна.

Пряката дискриминация съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. „Неблагоприятно третиране“ съгласно § 1, т. 7 от ДРЗЗДискр. е всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго въз основа на признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица.

Дискриминацията представлява различно, неравно третиране на лица на основата на защитен от закона признак, което няма правомерна цел – няма обективно и разумно оправдание, свързано със защита на обществения

интерес, и липсва пропорционалност между използваните средства и преследваната цел. От значение за установяване на дискриминация е от една страна обективно съществуващият недопустим противоположен резултат в упражняване на дейността, проявен в която и да е от очертаните от ЗЗДискр. форми на нежелано или по-неблагоприятно третиране, а от друга – неравностойното положение да е спрямо признаците, изброени в чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република Б*** е страна. Това по-неблагоприятно третиране следва да се преценява в сравнение с начина, по който се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

Твърденията на ищеца са, че докато е изтърпявал наказанието си в затвора в П*** единствено на него в нарушение на чл. 114а от ППЗИНЗС са били правени незаконни удръжки в пълен размер от сумите, постъпващи по личната му партида.

През периода от 05.03.2020 г. до 24.08.2020 г. по личната партида на ищеца в затвора в П*** са постъпили суми от пощенски записи в общ размер на 110 лв. Те са удръжани в пълен размер в деня на постъпването им на основание заповедно съобщение по изпълнително дело № 20205220400007 по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик. С получаване на заповедното съобщение затворът придобива качеството на трето задължено лице по смисъла на чл. 507, ал. 1 от ГПК. Съгласно чл. 507, ал. 2 от ГПК от деня на получаване на заповедното съобщение на третото задължено лице е забранено да предава дължимите от него суми или вещи на длъжника под страх от наказателна отговорност, а съгласно чл. 508, ал. 3 от ГПК, ако не оспорва своето задължение, то внася дължимата от него сума по сметката на съдебния изпълнител или му предава запорираните вещи. Третото задължено лице е обвързано от посочения в заповедното съобщение изпълнителен способ. То няма нито право, нито задължение да извършва преценка за основателността и законосъобразността на наложения заповед. Правомощията му се изчерпват с това да заяви дали признава вземането и ако го признава – да внесе сумата по сметката на съдебния изпълнител. Извършването на удръжки от вземанията на лишени от свобода се подчинява на правилата на несеквестрируемостта, регламентирани в чл. 446 от ГПК и чл. 78, ал. 3 от ЗИНЗС, но забраната за удръжки се отнася единствено до вземанията за трудово възнаграждение или други възнаграждения за труд и за пенсия. В случая вземането, към което е насочено принудителното изпълнение, не е нито трудово възнаграждение, нито пенсия, поради което е изцяло секвестрируемо и може да се удръжва в пълен размер. Следователно като е изпълнил нарежданията на съдебния изпълнител и е удръжал всички постъпления по личната партида на ищеца, ответникът е действал правомерно и не е нарушил закона.

Неприложима в случая е цитираната от ищеца разпоредба на чл. 114а от ППЗИНЗС, тъй като тя е специална и се прилага единствено при извършване на удръжки във връзка с реализиране на имуществената отговорност на

лишените от свобода по смисъла на чл. 123, ал. 1 от ЗИНЗС за вредите, които са причинили на затвора при или по повод изпълнение на възложената им работа. В този случай разпоредбата на чл. 114а от ППЗИНЗС предвижда, че когато лишеният от свобода не получава възнаграждение от трудова дейност, обезщетението се удържа от личната му сметка при изразено писмено съгласие от него. Необходимостта от писмено съгласие на лишения от свобода за извършване на удържки от личната му партида се отнася само до реализирането на имуществената му отговорност към пенитенциарното заведение. По отношение на личната партида на лишения от свобода ограничение за извършване на удържки няма, поради което удържането на пълния размер на средствата по личната партида не е незаконосъобразно. Защитата на длъжника в този случай може да се реализира по реда на чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК като обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо.

Също така по делото се установи категорично чрез представените заповрни съобщения и събраната информация от затворите в С***, В*** и С*** З***, че удържането на пълния размер на средствата по личната партида лишените от свобода не е изолирана практика. Напротив – въз основа на заповрни съобщения се правят удържки в пълен размер от личните партиди, както на лишени от свобода, изтърпяващи наказанието си в затвора в П***, така и на лишени от свобода, намиращи в други затвори в страната. Това опровергава твърдението на ищеца, че единствено на него се правят такива удържки, респективно че затворническата администрация е проявила дискриминационно отношение спрямо него.

По изложените съображения съдът намира, че предявените иски са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер съгласно чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 25, ал. 1 от НЗПП с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК Районен съд – Пазарджик

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от К. Д. ИЛ., ЕГН *****, изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затвора във В***, против ГДИН при Министерство на правосъдието иски с правно основание 71, ал. 1, т. 1 и т. 2, предл. 1 от ЗЗДискр. за признаване за установено в отношенията между страните, че през периода от 05.03.2020 г. до 24.08.2020 г. ответникът е извършил нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. чрез неравно третиране на ищеца на основата на признаците „лично и обществено положение“, изразяващо се в удържане в пълен размер на основание заповрно съобщение по

изпълнително дело № 20205220400007 по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик на сумите, постъпвали по личната му партида, и за осъждане на ответника да преустанови нарушението.

ОСЪЖДА К. Д. ИЛ., ЕГН *****, изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затвора във В**, да заплати на ГДИН при Министерство на правосъдието на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва от страните пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването.

Препис от решението да се връчи на ищеца чрез особения му представител, а на ответника чрез ССЕВ.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____